

TEZAU LITURGIC
8 NOIEMBRIE

AGHIASMA MICĂ
SF. ARHANGHEL
MIHAIL

ATENA, 2020

ΜΙΚΡΟΣ ΑΓΙΑΣΜΟΣ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΤΑΞΙΑΡΧΗΝ ΜΙΧΑΗΛ

Εὐλογήσαντος τοῦ ἱερέως, τὸ Κύριε εἰσάκουσον. Τὸ Θεὸς Κύριος, καὶ τὰ παρόντα τροπάρια. Ἦχος δ΄. Τῆ Θεοτόκῳ ἐκτενῶς.

Τὸν Ἀρχιστράτηγον Ὑψίστου τὸν μέγαν, τὸν περισκέποντα πιστοὺς καὶ φρουροῦντα, ἀπὸ παντοίας βλάβης καὶ λύμης τοῦ ἐχθροῦ, πάντες ἀνυμνήσωμεν, πρὸς αὐτὸν ἐκβοῶντες· Μιχαήλ Ἀρχάγγελε ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ ἐπηρείας λύτρωσον ἡμᾶς, τοὺς τῶν πτερύγων σου σκέπη προσφεύγοντας.

Δόξα, ὁμοιον, τοῦ Τιμίου Ἦλου.

Τοὺς εὐλαβῶς ἀσπαζομένους τὸν Ἦλον, δι' οὗ ἐπάρη ἢ πανάχραντος χεῖρ Σου, ἐν τῷ Σταυρῷ καὶ αἵματι, βαφέντα σου σεπτῷ, Σῶτερ ἐν πάθει Σου, τούτου χάριτι θεία, ρύου πάσης νόσους τε, λώβης καὶ ἐπηρείας, τῆ προστασία Θείου Μιχαήλ, τοῦ Ἀρχαγγέλου Χριστέ πολυέλεε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίου.

Τῆς σωτηρίας Θεοτόκε τὴν τρίβον, ἡμᾶ καὶ ἐνίσχυσον τοῦ ὀδεύειν προθιπύμως, τοὺς τὴν σεπτὴν Εἰκόνα σου τιμῶντας εὐλαβῶς, τῆς Γλυκοφιλοῦσης σου, καὶ ἡμῶν τὰς καρδίας, πλάτυνον ἐν θλίψεσι, καὶ πικραῖς ἀθυμίαις, καὶ ἐκ παντοίων σῶζε πειρασμῶν, σὲ γὰρ καὶ μόνην, ἐλπίδα κεκτήμεθα.

*Ο Ν. καὶ τὰ τροπάρια.
Ἦχος πλ. β'. Εἰρμός.*

Ἦ τὸ χαῖρε δι' Ἀγγέλου δεξαμένη, καὶ τεκοῦσα τὸν
Κτίστην τὸν ἴδιον, Παρθένε σῶζε τοὺς σὲ
μεγαλώνοντας.

Χάριτι τοῦ Θεοῦ Ἦλου, Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Ἀνυμνοῦμέν Σου τὸν Ἦλον, Ζωοδότα, καὶ βοῶμεν,
Ἦλε πανυπέρλαμπρε, παντὸς κινδύνου, σῶζε τοὺς
τιμῶντάς σε.

Ἀρχάγγελε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Βασιλέων, Προφητῶν καὶ Ἀποστόλων, Ταξιάρχα
ὑπάρχεις τὸ στήριγμα, Μιχαὴλ νόε καὶ πιστῶν
βοήθεια.

Γένος ἅπαν τῶν ἀνθρώπων, θεῖε Ἦλε, προσκυνεῖ σε
καὶ τιμᾷ πανέντιμε, ἐκ πάσης βλάβης, διὰ σοῦ
σωζόμενον.

Δὸς Χριστὲ καὶ ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις, ὀφλημάτων
ἄφεσιν δεόμεθα, σεπτῶ σου Ἦλου, χάριτι ὡς
εὐσπλαγχνος.

Ἐπὶ σὲ ἡμῶν ἐλπίδας Ταξιάρχα, ἀναθέντες σκέπε
καὶ διάσωζε, παντοίας βλάβης, καὶ νόσου δεόμεθα.

Ζώωσόν με, ὁ βαστάσας Ζωοδότην, καὶ Σωτῆρα
Ἦλε ζωοπάροχε, σὺ γὰρ ὑπάρχεις, ἡμῶν τὸ διάσωμα.

Ἦ πανέντιμος Εἰκὼν Σου, ἀνεδείχθη, ἰατρεῖον
νοσημάτων ἄμισθον, Μιχαὴλ πᾶσι, τοῖς αὐτὴν
ἀσπάζουσιν.

Θεοδόχε, ὁ ἠλώσας Θεὸν Λόγον, σταυρωθέντα Ἦλε
πανσεβάσμιε, τῇ χάριτί σου, σῶσον τοὺς τιμῶντάς σε.

Ίαμάτων, ποταμὸν τὴν σὴν Εἰκόνα, Μιχαὴλ ὁ Θεὸς δέδωκε, τοῖς θλιβομένοις, καὶ πᾶσι τοῖς κάμνουσιν.

Κατὰ χρέος σε τιμῶμεν θεῖε Ἴηλε, ὃς τὴν χεῖρα Δεσπότης διέτρησας, ἐκδυσωποῦντες, δυνάμει σου σῶζεσθαι.

Λύτρωσαί με, τοῦ πυρὸς τοῦ αἰωνίου, ἐν τῇ ὥρᾳ τοῦ θανάτου καὶ κρίσεως, Μιχαὴλ θεῖε ὅπως μακαρίζω σε.

Μὴ παρίδης, δεομένοις τοὺς σοὺς δούλους, Ζωοδότα ἀλλὰ κατοικτεῖρισον, σεπτοῦ σου Ἰηλου, δυνάμει καὶ χάριτι

Νοσημάτων, καὶ παντοίων ἀλγηδόνων, Ταξιάρχα ἡμᾶς ἐλευθέρωσον, τοὺς προσκυνοῦντας, σεπτὸν χαρακτήρα σου.

Ἐένον θαῦμα, πῶς ὁ Κτίστης τὰς παλάμας, τὰς ἀχράντους τοῖς Ἰηλοῖς προσήλωται, ἐπισυνάγων, κόσμον ἀπολλύμενον.

Ὁ λαὸς Σου Ταξιάρχα ἀνεδείχθη, ἰατρεῖον νοσημάτων ἄμισθον, καὶ ἡ εἰκὼν Σου, χάριτος προχέουσα.

Ποιμενάρχου, τοῦ μεγάλου ράβδος Ἴηλε, σὺ ἐδείχθης κινδύνων διάσωσον, τοὺς σὲ τιμῶντας καὶ ἀσπαζομένους σε.

Ῥῦσαι πάντας, τοὺς προστρέχοντας τῇ σκέπῃ, τῶν θείων πτερυγῶν Σου, παντοίας νόσου, Μιχαὴλ Ἀρχάγγελε.

Σῶσον πάντας, τῇ δυνάμει τοῦ Σοῦ Ἰηλου, Ζωοδότα, τοὺς αὐτῷ προστρέχοντας, καὶ ῥῦσαι πάσης, ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Τίς προστρέχων, τῇ σῆ σκέπη Ταξιάρχα, οὐ λαμβάνει ταχέως τὴν ἴασιν, παντοίας νόσου, ψυχῆς τε καὶ σώματος.

Ὑπὸ πάντων, δυσωπούμενος οἰκτίρμον, τῶν Ἁγίων καὶ τῆς κυησάσης σέε, ἡμᾶς σῶσον, διὰ σεπτοῦ Ἑλλου Σου,

Φωτοβόλοις, ἀστραπαῖς τῶν σῶν θαυμάτων, Ταξιάρχα πᾶσαν τὴν ὑφήλιον, καταφωτίζεις φυγαδεύων δαίμονας.

Χάριν πᾶσι, καὶ ἰάσεις Ζωοδότα, τοῖς νοσοῦσιν, ὁ Ἑλλος ὁ πάντιμος, ἐπιβραβεύει, τοῖς αὐτῶ προστρέχουσιν.

Ψάλλομέν Σοι Ταξιάρχα, Πρωτοστάτα, ἐκβοῶντες σκέπη τῶν περὺγων σου, τοὺς σὲ τιμῶντας πιστοὺς περιφρούρησον.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

ᾠ Παρθένε, ἡ τεκούσα τὸν Σωτῆρα, καὶ Δεσπότην τοῦ κόσμου καὶ Κύριον, αὐτὸν δυσώπει, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Σταυρὲ τοῦ Χριστοῦ, διάσωζε ἡμᾶς τῇ δυνάμει σου.

Τῇ δυνάμει, τοῦ Σταυροῦ Σου, Ζωοδότα, ζώωσόν με τὸν δοῦλόν σου δέομαι, ἵνα ὕμνω σε, δι' αὐτοῦ σωζόμενος.

Σταυρὲ τοῦ Χριστοῦ, διάσωζε ἡμᾶς τῇ δυνάμει σου.

Προσκυνοῦμεν, καὶ τιμῶμεν τὸν Σταυρὸν Σου, Ἰησοῦ μου, Χριστὲ τὸν πανάγιον, ἐκ πάσης βλάβης, ἡμᾶς ἐλευθέρωσον.

*Ἀρχάγγελε τὸν Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν,
Ταξιάρχα, Πρωτοστάτα τῶν Ἀγγέλων, σὺν τοῖς ἄνω
χοροῖς καὶ στρατεύμασιν, πρεσβείαν ποίει, ὑπὲρ τῶν
ψυχῶν ἡμῶν.*

Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

*Ταῖς πρεσβείαις, τὸν Προφήτου καὶ Προδρόμου,
Ἰωάννου, Προφητῶν ἀπάντων τε, Χριστέ μου Σῶτερ,
τοὺς δούλους σου φύλαττε.*

*Ἅγιοι Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ
ἡμῶν.*

*Ταῖς πρεσβείαις, τῶν ἐνδόξων Ἀποστόλων, Ζωοδότα
Χριστέ καὶ φιλόανθρωπε, ἡμῶν τὴν πίστιν, ἀσάλευτον
τήρησον.*

*Ἅγιοι Ἱεράρχαι καὶ Διδάσκαλοι τῆς οἰκουμένης,
πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.*

*Ταῖς πρεσβείαις, τῶν μεγάλων διδασκάλων,
Βασιλείου, Γρηγορίου, Ἰωάννου, καὶ πάντων τε,
Ἱεραρχῶν σου Χριστέ, ἡμᾶς φύλαττε.*

*Ἅγιοι Μεγαλομάρτυρες τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε
ὑπὲρ ἡμῶν.*

*Ταῖς πρεσβείαις, τῶν ἐνδόξων Ἀθλοφόρων,
Γεωργίου, Δημητρίου, σοφῶν Θεοδώρων τε, καὶ
Ἄρτεμιου ἡμᾶς διαφύλαξον.*

Ὅσιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

*Ταῖς πρεσβείαις, τῶν μεγάλων σου Ὁσίων,
Ἄντωνίου, Ὄνουφρίου, καὶ Πέτρου φιλόανθρωπε,
παντὸς κινδύνου, ῥῦσαι τοὺς ἱκέτας σου.*

Ἅγιοι Ἀναργυροὶ καὶ θαυματουργοί, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ταῖς πρεσβείαις, τῶν ἐνδόξων Ἀναργύρων, καὶ Μαρτύρων, καὶ πάντων Ἁγίων Σοῦ, τὰ Σὰ ἐλέη ἐφ' ἡμᾶς κατάπεμψον.

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ταῖς πρεσβείαις, τῶν ἐνδόξων σου Ἁγίων, Χαραλάμπους, Νεοφύτου καὶ Μοδέστου, Μιχαὴλ Συνάδων τε, καὶ Τρύφωνος Σῶτερ, τοὺς δούλους Σου φύλαττε.

Ἅγιοι Προπάτορες τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῶν Ἁγίων, Προπατόρων ταῖς πρεσβείαις, ἀπάντων δικαίων τε, Χριστέ μου Σῶτερ, τοὺς δούλους σου φύλαττε.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Τὴν ἐν ζάλη, πειρασμῶν καὶ τρικυμίας, ταῖς τοῦ βίου πικρῶς κινδυνεύουσαν, Παρθένε Ποίμνην, τὴν Σὴν περιφύλαττε.

Δόξα.

Τὸν Πατέρα, καὶ Υἱὸν δοξολογοῦμεν, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον λέγοντες, Τριάς Ἁγία, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε κόσμου ἰλαστήριον Παρθένε, χαῖρε στάμνε καὶ λυχνία πάγχρυσε, τοῦ Θεοῦ μάννα, καὶ φωτὸς Θεόνυμφε.

Καὶ εὐθύς: Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην ἄνοιξον...

Καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα : Ἦχος δ'.

Νῦν ἐπέστη ὁ καιρός, ὁ πάντας ἀγιάζων, καὶ ὁ δίκαιος ἡμᾶς ἀναμένει Κριτής· ἀλλ' ἐπίστρεψον ψυχὴ πρὸς μετάνοιαν, ὡς ἡ πόρνη κρᾶζουσα, σὺν δάκρυσιν, Κύριε ἐλέησόν με.

Νάμασιν ἐπομβρίσαις Χριστὲ πηγὴν τῶν ἰάσεων, ἐν τῷ πανσέπτῳ Ναῶ, τῆς Παρθένου σήμερον, τῇ Σῆ εὐλογία καὶ ῥαντισμῷ, φυγαδεύεις τὰς νόσους τῶν ἀσθενούντων, ἰατρὲ τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν.

Παρθένος ἔτεκες Ἀπειρόγαμε, καὶ Παρθένος ἔμεινας, Μήτηρ Ἀνύμφευτε, Θεοτόκε Μαρία, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, σωθῆναι ἡμᾶς.

Παναγία Θεοτόκε, τῶν χειρῶν ἡμῶν τὰ ἔργα κατεύθυνον, καὶ συγχώρησιν τῶν πταισμάτων, ἡμῶν αἴτησαι, ἐν τῷ ψάλλειν ἡμᾶς, τῶν Ἀγγέλων τὸν ὕμνον.

Εἶτα, ὁ Ἀπόστολος, τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ τὰ ὑπόλοιπα τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Μικροῦ Ἀγιασμοῦ καὶ ἀπόλυσις.

Εὐχὴ εἰς πᾶσαν νόσον δι' ἐπικλήσεως τοῦ τιμίου Ἦλου καὶ τοῦ θείου Ἀρχαγγέλου.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς, ὁ πλάσας τὸν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα σὴν καὶ

ὁμοίωσιν, καὶ δοὺς αὐτῷ ἐξουσίαν ζωῆς καὶ θανάτου, εἶτα ἐκπεσόντα, ἐξορίσας αὐτὸν ἐκ τοῦ Παραδείσου καὶ πάλιν οἰκονομήσας αὐτὸν διὰ τῆς σῆς ἐνανθρωπήσεως καὶ ὑπομείνας Σταυρὸν, Ἦλοις τὰς ἀκράντους σου πόδας προσηλωθεὶς, καὶ χαρισάμενος ἡμῖν τὰ σύμβολα τοῦ ἀκράντου σου πάθους, τὸν Σταυρὸν, τοὺς Ἁγίους σου Ἦλους, τὴν Λόγχην, καὶ τὸν ἀκάνθινον Στέφανον. Αὐτὸς καὶ νῦν διὰ τῆς χάριτος τοῦ παντίμου σου Ἦλου, ὃν ἐδωρήσω ἡμῖν φυλακτήριον ἄμισθον, ἀλεξιτήριον παντὸς κακοῦ καὶ νόσου φθοροποιοῦ. Ἐπίβλεψαι καὶ νῦν ἐφ' ἡμᾶς τοῦς ταπεινοὺς δούλους σου, τῇ ἐπισκέψει καὶ προστασίᾳ τοῦ πανενδόξου Ἀρχιστρατήγου σου καὶ Ταξιάρχου τῶν αὐλῶν σου λειτουργῶν Μιχαὴλ τοῦ προστάτου ἡμῶν, ἀποδίωξον ἀπὸ τῶν δούλῶν σου ..., πᾶσαν γοητείαν καὶ φαρμακείαν, καὶ νόσον παντοίαν. Καὶ μὴ ἐπέλθῃ ἐπ' αὐτοῖς ἢ εἰς τον οἶκον αὐτῶν λοιμικὴ νόσος, ἢ ὄφεις, ἢ ἔχιδνα, ἢ σκορπίος, οὐδὲ ἐν τοῖς χωρίοις καὶ ἀμπελῶσι καὶ κήποις αὐτῶν κάμψη, ἀκρίς καὶ βροῦχος, ἢ ἄλλη φθοροποιὸς νόσος, ἢ ἄλλο τι πονηρόν, ἢ ἄωρος θάνατος. Ἀλλὰ σὺ Κύριε Βασιλεῦ, ἀποδίωξον ταῦτα πάντα ἀπὸ τοὺς δούλους σου, ἔτι δὲ καὶ ἀποθήκην καρπῶν, ἀγγεῖα οἴνου, πίθους ἐλαίου, ἀπὸ πάσης βλάβης διαφύλαξον. Καὶ δὸς αὐτοῖς Κύριε, πλησμονὴν σίτου, οἴνου καὶ ἐλαίου καὶ εὐλόγησον αὐτούς, μικροὺς τε καὶ μεγάλους, καὶ πᾶσαν τὴν χώραν αὐτῶν, χάρισαι αὐτοῖς ὑγείαν ψυχῆς τε καὶ σώματος καὶ εἰρήνην. Καὶ συγκώρησον αὐτοῖς

τὰ ἁμαρτήματα, ἐκούσιά τε καὶ ἀκούσια, καὶ δὸς αὐτοῖς κλήρον σωτηρίας ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Πρεσβείαις τῆς Παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας. Δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σου Σταυροῦ. Χάριτι τοῦ παντίμου καὶ πανσέπτου σου Ἴηλου, καὶ τοῦ παναγίου καὶ ζωοδόχου Σου Τάφου. Προστασίαις τῶν παμμεγίστων Ταξιαρχῶν Μιχαὴλ καὶ Γαβριήλ, καὶ πασῶν τῶν ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων. Πρεσβείαις τοῦ Τιμίου ἐνδόξου Προφήτου, Προδρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν Ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν Ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν ἐν Ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν, ἐνδόξων Ἱεραρχῶν καὶ Ἱερομαρτύρων, τῶν Ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, καὶ πάντων τῶν Ὁσιομαρτύρων καὶ Νεομαρτύρων. Τοῦ Ὁσίων Πατέρων ἡμῶν, Φιλοθέου, Συμεῶν, Διονυσίου καὶ τῶν λοιπῶν Ἀγιορειτῶν Πατέρων, τῶν Ἁγίων καὶ Δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, τῶν Ἁγίων (τῆς ἡμέρας) καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων.

Ὅτι εὐλογητὸς καὶ δεδοξασμένος ὑπάρχεις εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ ἕτέρα, εἰς πᾶσαν ἀσθένειαν καὶ σατανικὴν ἐπήρειαν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, καὶ ἴασαι τὸν δοῦλόν σου..., ὅτι πλάσμα σὸν ὑπάρχει, καὶ ἀπέλασον ἀπ' αὐτοῦ Κύριε, πᾶν πνεῦμα

ἀσθενείας, καὶ δὸς αὐτῷ πλουσίαν τὴν χάριν σου διὰ τοῦ τιμίου Σου Σταυροῦ. Πνεῦμα γὰρ πονηρόν, εἰσήνεγκεν αὐτὴν τὴν βαρυτάτην ἀσθένειαν, ἀλλ' ἰδοὺ ὃ πνεῦμα ἀσθενείας, ἐξορκίζω σε διὰ τοῦ φοβεροῦ ὀνόματος τοῦ Ὑψίστου, καὶ τοῦ Ἀρχιστρατήγου Μιχαήλ, καὶ πασῶν τῶν ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων, φοβήθητι τὸν διώκοντά σε, καὶ ἔξελθε ταχέως καὶ ἕασον τὸ πλάσμα τοῦ Θεοῦ Δέσποτα Κύριε, ἐνίσχυσόν με τῇ ὥρᾳ ταύτῃ κατὰ τοῦ ἀκαθάρτου πνεύματος, ὅπως ἀπέλθῃ ἀπὸ τοῦ δούλου σου... Αὐτὸς ὁ Κύριος ἐπιτιμᾷ σε, ὁ φοβερὸς μόνος πονηρὸς δαίμων, ἄκουσον τοίνυν, φύγε, δραπέτευσον, ἀποστάτα τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐχθρὲ τῶν ἀνθρώπων, ἐπιθυμητὰ τοῦ θανάτου καὶ πάσης κακίας ἐφευρετὰ, πρόξενε τῶν πόνων καὶ ἀσθενειῶν, διώχθητι διὰ τοῦ ἀγεννήτου ὀνόματος τοῦ Ἀνάρχου Πατρός καὶ τοῦ παρ' Αὐτοῦ γεννηθέντος Υἱοῦ καὶ τοῦ παναγίου καὶ προσκυνητοῦ Πνεύματος, ὅπως ἀξιωθεῖς τῶν Ἁγιασμάτων Σου Δέσποτα, χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπία τοῦ Μονογενοῦς Σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

